

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

22. S. Chrysostomi in quibus etiam orationis pigmentis delectatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

νηροὶ τε καρδία καὶ αργηταὶ, καὶ φύλες δυτερεῖς,
καὶ διαφράγματα· εἰ φύλος θεῖν, εἰ τε σύχασι.
μονόνυχον θεῖν, οὐ πολυτζιδέες θεῖα τὰς βάσις.
πόσιν γένεται τὸν χρόνον· καὶ τὸν αὐτοῖς οὐ σόπον·
τὸν δὲ ελάτιαν γε νήσους, ἐπειδὴ τὸν χρόνον τοῖς
χρέοντας, οὐ διατριβοῦσι φέρονται.

item Basilius Seleucia in descriptione diluvij qua superioris notata est. Λαθενοὶ καὶ μετέπειτας οὐ πάντες οἱ μύρμηκες, εἴτε ὑπόπτεροι πάντες, οὐδὲ οἱ μὲν τοῦτοι μονοὶ οἱ
χρέοντας, οὐ διατριβοῦσι φέρονται.

S A N C T U S C H R Y S O S T O M U S I S T I S E T I A M O R A T I O-

n i s p i g m e n t u s d e l e c t a t u s .

C A P V T X X I I .

Magnus in omni genere Chrysostomus his orationis delicijs non caruit, & miratus sum quidem, quo pacto cum ad Olympiadem lectissimam fominam ab exilio scriberet, tam oratoriè laeserit in descriptione tempestatis. Quid enim hac sibi volunt?

Θάλασσα δὲ οὐδὲ μή διπλαῖς κατέβει θαλασσούντεις τὸν αέραν, πλευραὶ τοῖς ὑδασιν νεκροὺς ἀποτίνονται, ἔτεροι ὑποθρυχίοις γενούνται, τὰς ταῦθας τοις διαλυσμένας, ταῖσια διαρρήγνυνται, τοὺς δὲ οὐδὲ διακλωνεῖσθαι, τὰς κάτια τοῦ χερῶν τὸν οὐδὲν δικοπλάσιας, τοὺς κύνερνάτας διπλαῖς τοῖς οἰάκαιν ἐπειδὴ τοῦ γαλασσού μάτων γεδημένας, τὰς χεῖρας τοῖς γονασὶ περιπλένονται, καὶ πρὸς τὸν ἀυγαντὸν τὴν γενομένην καρδιὰν, σχένεταις βοῶνται, θρυλεῖσθαι, οὐλοφυμένες μόνον. Οὐκ οὐσαντες, οὐ πέλαγος μονον ταρπεδεμον, ἀλλὰ σκοτεινὰ πάντα βαθοῦν, καὶ φριγές, καὶ φρεγες· οὐδὲ οὐδὲ τοὺς πλησίους πέπισταις βλέπεται· καὶ πολὺν πατραγὸν τοῦ κυμάτων, καὶ θύρια θαλάσσια πάντες τοῖς πλένονται τοῖς θέμισται.

Tempiflatis.

Mare certimus ab imis usq; gurgitibus unde reuelsum, nautas mortuos summa vnda fluitantes, alios pessum euntates, nautum tabulas dissolutas, periupta, & lacerata vela, malos effractos, remos è nautarum manibus elapsos, naucleros gubernaculorum loco tabularis iostides, manibus ad genua implicitis, ac praetempestatis atrocitate in eam confusis in opia redactos, ut tantummodo lugant, ac gemitus, & cius latus acerbissimos edant. Non carnem, non mare in oculos incurrit, sed densas, atque obscuras rebus caliginemque tantam, ut ne propinquos

lum, aut multitudines habeat gressus. Quanto tempore viuat, & quæ ipsi procreandæ lobolis ratio, quandiu partum ferant, & quomodo, neque gradiautur, neque volent omnes formice: sed aliae humi decurrant, aliae per aerem ferantur.

Patrum Latinorum stylus.

C A P V T X X I I I .

Patres quoque Latini, & si minus in dictione sunt accurati, quam Græci, istam rameri plerumque Epidictici generis opulentiam liberenter explicant. Quid enim aliud spirat S. opulentiam Ambr. in Hexamero? D. Hieronym. in historia Pauli, & Malchi, sed maximè in muliere septies ita? Quid Salviares in sua Aquitania, quam describit his verbis?

Nemini dubium est, Aquinatos Nouem populos, medullam ferè omnium Galliarum, & de guberniis ubi totius fecunditatis habuisse: Nec solum fecunditatis, sed quis proponi interdum fecunditati solet, voluptatis, iocunditatis, pulchritudinis: Adeò illa omnis admodum regio, Regio feritur aut intertexta vineis, aut florulenta pratis, aut distincta culturis, aut confusa pomis, aut amara lucis, aut irrigata fontibus, aut circumdata messibus fuit.

At mellitissimus doctor Cyprianus, quas in epistola ad Donatum Venere spargit.

Petamus hanc sedem: dat secessum vicinia secreta, ubi dum erratici palmatum lapsus pendulis nexibus per arnonines baulas repunt, vi team porticum, frondea recta ficerunt.

De quibus S. Augustin. Non dicuntur ista, Aug. 1. 4. de nisi mirabiliter affluctissima fecunditatate facili. dicitur. Chrysostomi orationes in genere deliberatio, &

judiciale, mirifice suavitatis, quas hic style paulè magis oratorio reddemus.

S E C.